

O paraíso para comezar a amarçar é a liberdade.

Hannah Arendt

Margar no pazo do tempo é unha alegoria sobre a orde e as invencions que fecundan os nosos cerebros. Cuestiónase un sistema aplicado nunha estraña casa de repouso.

Os personaxes son simultaneamente tráxicos e cómicos; artistas e/ou científicos excéntricos, que revelan os perigos do desequilibrio psíquico e promoven o desejo de reintegración pola arte.

As emocións afloran: a dor e o humor, lírico e feroz a un tempo. Hai expresión da espontaneidade, da organicidade, da frescura escénica atenta ao ritmo vitalista e radical dos intérpretes que asumen a penumbra; que se lian coa sombra para articular os veos, para facer anacos as súas máscaras.

O espectáculo está ateigado de misterio, de atmosferas preñadas de esfuvios únicos, de sensualidade, plasticidade, teatralidade, de dor e pracer. Espazos en transformación de cores, formas e composicións, que provocan o efecto sorprendente do desconocido. Tan só posible cun equipo sólido e ben comunicado, onde a aportación de cada creador/a é vital para que a vizosa criatura venza a luz.

Os espectadores teñen moita importancia á hora de completar o sentido e de interpretar as emocións descarnadas que se instalan na obra. Viancos coa protagonista ao "campo". Percorren laboratorios, ríos, salas de música, taboleiros de xadrez, corredores, xardins e comedores. Nessas salas as "terapias" musicais, psicodramáticas, míticas, gastronómicas, cróticas... non permiten a indiferenza, convidan a gozar, a sentir, a reflexionar, a verse reflectidos/as, a actuar nun mundo caótico que lucha por atopar outra orde social.

Ánxoles Cuña Bóveda

MARGAR NO PAZO DO TEMPO

de Ánxoles Cuña Bóveda

Elenco:

Margar: NATE BORRAJO
Dr. León / Dr. Cam.: FERNANDO DACOSTA
Pita: FINA CALLEJA
Pa.: SUSO DÍAZ
Nona: ELENA SEIJO
Aquia: XOSÉ A. PORTO "josito"
Rula: SABELA GAGO
Tiro: TITO ASOREY
Orfeo: YURY SIDAR (músico en escena)

Reparto artístico e técnico:

Deseño de escenografía e iluminación / SUSO DÍAZ
Deseño de vestuario / RUTH D. PEREIRA
Deseño de proxectación / DIEGO BLANCO URBANO / SUSO DÍAZ
Espazo sonoro / ARTURO GONZÁLEZ
Deseño de maquilaxe / RAQUEL E. FIDALGO
Realización estrutura metálica / CM MANUEL GONZÁLEZ
Realización escenografía / SARABELA TEATRO
Realización vestuario / SANTOS SALGADO / CLOTHILDE VAEILLO / MILAGROS REIMUNDEZ
Gravación de efectos de son / JOSÉ LAMEIRAS
Deseño Gráfico / 1:MEDIA comunicación
Fotografía / MARIO G. HERRADÓN
Vídeo / ALBA V. CARPENTIER

Producción económica / ELENA SEIJO

Producción artística / FINA CALLEJA

Técnicos de luz e son / J. M. BAYÓN , RUBÉN DOBAÑO

Técnicos en xira / SUSO DÍAZ, JM. BAYÓN , RUBÉN DOBAÑO

Axud. de dirección / NATE BORRAJO

DIRECCIÓN DE ÁNXELES CUÑA BÓVEDA

AGRADECIMENTOS :

MANUEL GONZALEZ, ARTE-FICCIÓN SL., MARIBEL FEIJÓO,
MANUEL OTERINO, ARACELI GALLEGOS

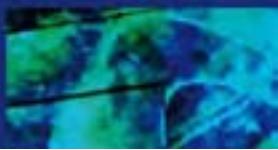
Margar no pazo do tempo

Sarabela Teatro de Ourense, dende o seu nacemento no ano 1980 vén desenvolvendo tarefas de *Creación, Producción, Programación, Formación e Difusión teatrais*, ofrecendo aos seus espectadores/as a posibilidade de acceder a espectáculos de calidade que abranguen diferentes liñas temáticas e estilos. Traballa cun repertorio de catro ou cinco obras por ano, capaces de interesar a un público actual e ten a experiencia de encher escenarios de moitas vilas e cidades de Galiza e fóra dela.

Con vinte e sete anos de experiencia nas táboas; comeza outra etapa da súa traxectoria e chega o momento de enfrentar novos retos. A creación dunha produción teatral culturalmente ambiciosa e esteticamente rigorosa. Para acadar esta finalidade *Sarabela, unha das Compañías galegas con maior recoñecemento da Crítica, a Profesión e o Público*, propón dar un paso decisivo: conseguir, con paixón apegada, poñer en pé unha novedosa proposta consistente en realizar a montaxe da obra *Margar no pazo do tempo*, estreada o *15 de marzo de 2007 no T. Principal de Ourense, con dramaturxia e dirección de Ánxel Cuña Bóveda*.

Unha historia que bebe de moitas fontes: *do misterio; da recreación de atmosferas preñadas de efluvios únicos, de ritmo...* para construír unha sátira sobre o progreso humano, unha especie de laboratorio que nos permite xogar con esta terrible e complexa realidade na que vivimos:

Vivimos baixo ameaza, en liñas fronteirizas...

Os núcleos da teatralidade:

A fábula é unha historia que nos afecta directamente, que aspira a abrirse a unha pluralidade de lecturas. Estamos diante dunha posta en escena intertextual e escenográfica onde a significación depende da observadora, Margar (con quen axiña vai identificarse o espectador/a), como fio condutor e posibilidade de síntese.

Hai un tratamiento plástico, musical e xestual no que o texto é activado pola representación. Coloreado polas voces e polos xestos dos actores e actrices, tornase físico, orgánico, adquire diferentes texturas nos sete núcleos da súa estrutura.

• O laboratorio

Nesta primeira parte do espectáculo a atmosfera é racional. As imaxes remiten a escáneres, resonancias cerebrais, a doenzas da alma. Dous personaxes:

Margar e o Doutor León falan do obxecto da Ciencia: investigar as doenzas e amortiguar a dor.

• A rúa

Recollimos parte do pensamento de *Giorgio Agamben*... (conceptos como campo; vida núa...) como unha contribución valiosísima na análise política das sociedades contemporáneas. Cre que o home moderno volta para casa, á noite, extenuado por unha miscelánea de acontecementos – *divertidos ou tediosos, insólitos ou comúns, atroces ou pracenteiros* – sen que ningún deles se teña convertido en “experiencia.”

Cando Margar vai pola rúa ve persoas coma ela, perturbadas, desorientadas, deambulando... Necesita liberar o vento para que aflore o ser máxico; necesita abrir a súa mente; afastarse da vida robótica; sair da burbulla; RESPIRAR...

• O pazo de repouso

A protagonista chega ao pazo onde é recibida por *Aguia*, personaxe que semella posuir unha dupla personalidade e *o doutor Po*, misterioso, observador, irresistíbel... Teñen unha sorpresa preparada para darré a benvida.

MARGAR é unha ficción que ilumina algúns abismos recónditos do inconsciente humano. Verque unha OLLADA sobre a exclusión

A excelente comunicación e coñecemento dun colectivo estable de creadores/as constitúe unha das claves para presentar diante dos nosos receptores un novo pano, auténtico universo de ficción que permite o uso do imaxinario e o deleite estético.

Internarse en situacíons dramáticas e conflitos que se concretan en metamorfoses entre a traxedia e a comedia, supón sempre un compromiso vital que remexe as propias emocións... Como se expremeramos o zume dunha cenoria para facer un licuado nutritivo

Estamos diante dun espectáculo “especial” que abre ventás a espertar o interese: temas de hoxe (sistemas en crise e doenças mentais)

Creamos que Sarabela dá un paso adiante no uso das estratexias do teatro contemporáneo na súa traxectoria e modo de producción desta posta en escena: teatralizada e suprarrealista.

Os signos da representación insisten no xogo, no ficticio, pero tamén indagan en novas categorías estilísticas relacionadas co actual contexto sociocultural no que se sente comprometida a Compañía.

• As terapias: musical.

O doutor Cam, director do establecemento, ten un método único cun programa experimental encamiñado a obter extraordinarios estados de liberación das almas atormentadas. Preséntalle a Pita, responsable da sección de Musicoterapia, alma máter do establecemento, experta en contos, cantos, refráns e citas, dotada dunha memoria prodixiosa; ao Orfeo, o seu curmán mudo e a Aguiia

• Xadrez mítico

A segunda das terapias presta atención ao estudo dos mitos gregos mesturados co xadrez... *Cam preséntalle a Margar outros tres colaboradores: Rula, Tiro e Nona, quen vai revelarse como responsable da terapia psicodramática.*

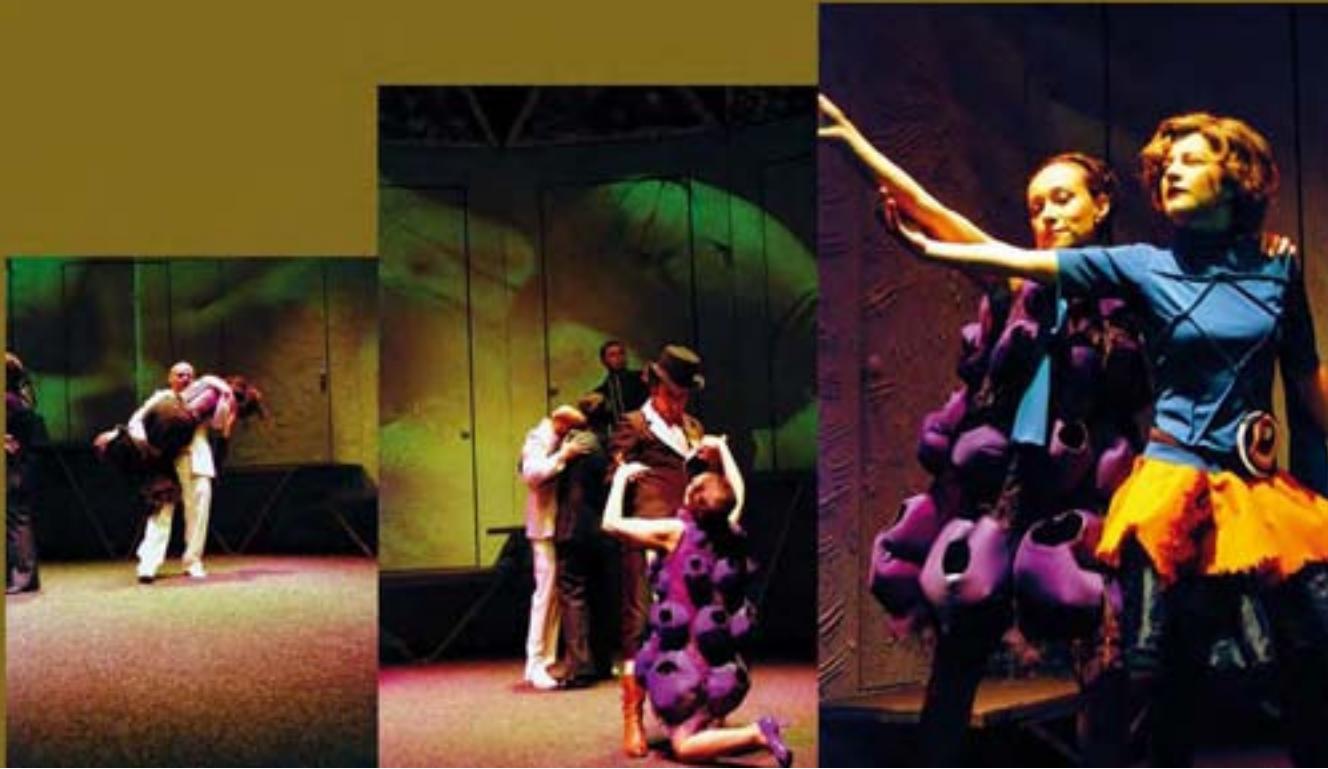
A súa Antígona expresa o seu eu máis alá das limitacións que a orde imperante impón á muller. A súa ollada lexítima o seu propio sentir. As súas palabras liberan o medo para atopar a verdade. Constrúese un microcosmos onde o incoherente, o monstroso, o grotesco e o humor invirten os valores do sistema opresor. Hai unha apropiación "debida" do mito para remediar, encher doutros contidos o compromiso ético da obra coa sociedade. Antígona rexorde cada vez que a Historia se ve ensombrecida polos horrores da guerra, polos espectáculos de残酷de; rexorde cada vez que a dor, o espanto e a desolación deixan de ser conmovedoras figuras retóricas e pasar a ser amarga experiencia da realidade cotiá

- Os efectos da sopa:

Cabaret do bico Liberar a homes e mulleres da escravitude, da submisión; das regras seculares tiránicas. Interrogámonos sobre as marxes, sobre o caos e a orde, sobre o desequilibrio, sobre o poder liberador dos afectos e do erotismo...

• Os sete eus.

O número sete tamén atravesou a obra. *As sete portas de Tebas. As sete marabillas do mundo. Os sete científicos/artistas...; os sete chakras, pero os sete eus atravesan dun xeito particular a historia.* En Margar no pazo do tempo, hai moita oscilación entre os símbolos, o imaxinario, o intercambio de correntes metafóricas e o espazo cara ao que camiña o desexo... o lugar no que o personaxe se despregá no inaccesible e onde o eu “real” volve máis espido que antes na lembranza morriñosa da outra escena na que cae a escena verdadeira.

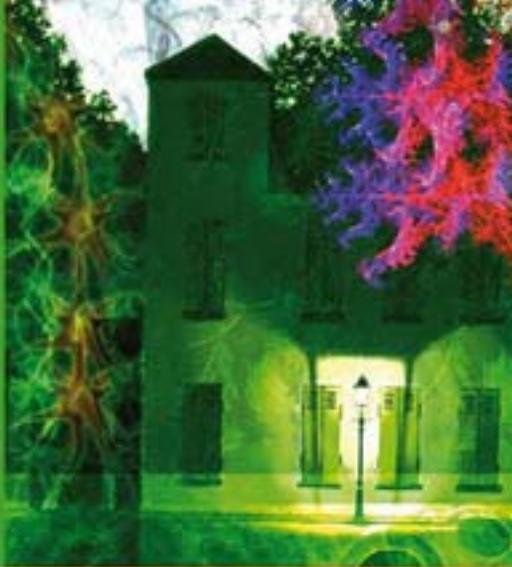
A liberdade é o primeiro paso para avanzar, si; pero...

Sorprende a HARMONÍA entre os creadores/as do espectáculo e a potente engrenaxe a nivel de iluminación, buscando a "temperatura ideal", as imaxes climáticas e climatizadoras.

Impresionan os traxes: as batas; as burbullas; as pezas do xadrez; as galas para a cea; as cores e as formas; as maquillaxes creadas por auténticas m-
NEIRAS DOS SOÑOS.

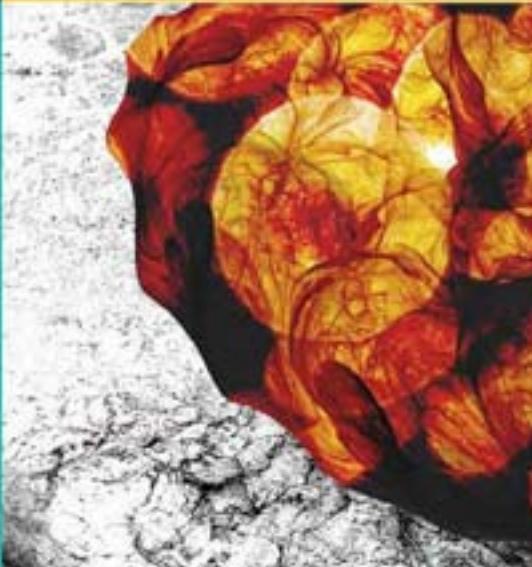
Obra para pensar, sentir e gozar

PENSAR

Os temas son actuais:
**A orde, a loucura, o pro-
greso ou a perplexidade
contemplados a
través dun prisma
en movemento.**
Cuestiónase o siste-
ma en crise.

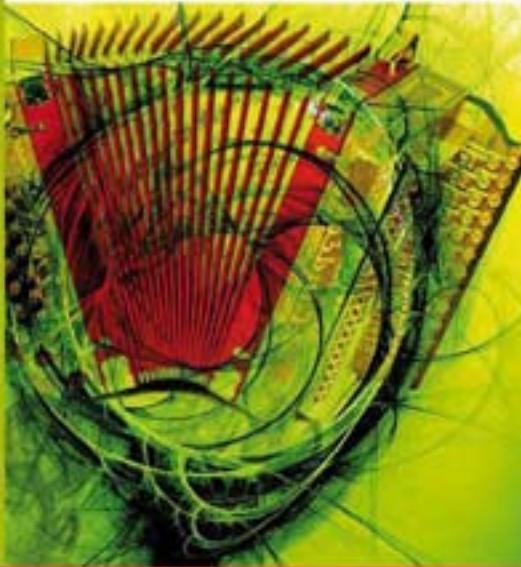
Os conflitos son in-
dividuais e sociais. Os
personaxes que viven
nas marxes, teñen
limitada a súa comunica-
bilidade. Viven na fenda,
entre o medo e o
**desexo de libera-
ción; entre a dor e
a arela de vivir.**

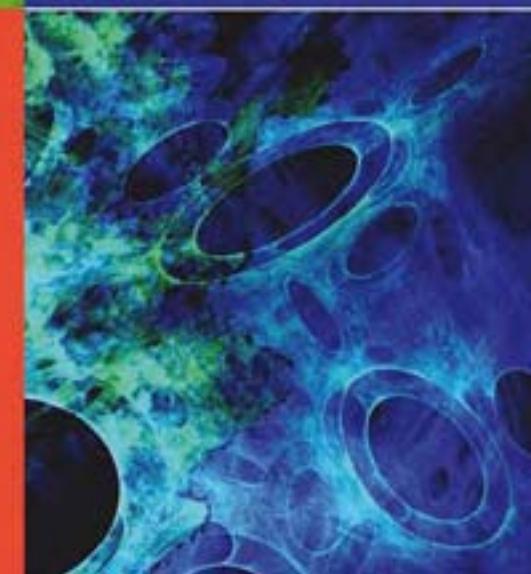
A linguaxe
é, por momen-
tos, poética,
onírica, carnal, re-
tranqueira, fresca, sorprenden-
te... apértanse xéneros: conto,
poesía, teatro,
música...

Commove e vibra cunha sintonía ESPECIAL! O son envolve, aloumiña, inqueda e marabilla. O acordeón e as cancións infundan o ser enteiro coa progresión virtuosa da partitura musical, vocal e xestual...

Aflora o ser máxico cando respiran os actores e as actrices, neste arañío que tan só un equipo de equilibristas talentoso e con oficio pode atravesar sen rede, para pracer daqueles que necesitan liberar o vento.

Deleita un dos elementos m?is importantes do espectáculo,
o plano plástico e visual: escenografía, luz, vestuario, maquillaxe, atrezzo, proxeccións en movemento, cromatismo dinámico...

Engaiola o espazo versátil, multiplicado, limpo e preciso que permite áxiles e impactantes transformacións; capaz de facer viaxar ao público entre o embigo e as estrelas

Os diálogos ritmicos e fluidos, pensados para o equipo de excelentes poetas do espazo, que lle dan carne, movemento, alma e voz coloreada, para entrar en comunicación directa cos espectadores.

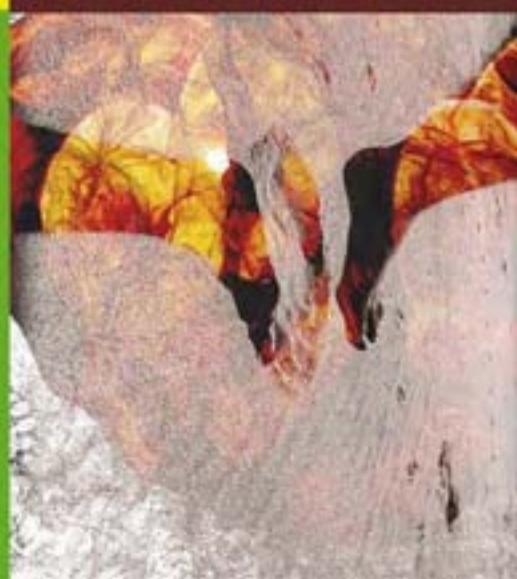

A trama é MISTERIOSA, intertextual, ateigada de referencias á nosa biblioteca imaxinaria, (Poe, Borges, A. Nin; H. Arent; G. Agamben; J. Kristeva; Gibrán; Guillermo S.; autores do inexpresable...)

SENTIR

MARGAR vaise ateigando de Emocións, como nun baile.

Seduce a adolescentes e maiores, pola harmonía, pola sensorialidade; polo humor; pola compaixón; **polo labirinto de espellos no que convida a viaxar, para saír das burbullas...**

Campos: espaço onde se executam as biopolíticas contemporâneas; onde a vida, privada de todo direito, pode ser objecto de todos os experimentos.

G.Agamben

DISTRIBUCION / FINA CALLEJA / 629860580
SARABELA TEATRO

e-mail. sarabelateatro@yahoo.es
www.sarabelateatro.com

SARABELA TEATRO
MARGAR
NO PAZO DO TEMP
de Ánxel Cuña Bóveda

CON NATE BORRADO / FERNANDO DACOSTA / FINA CALLEJA
JOSE A. BORRDO "JOSITO" / ELENA SEIJO / SUSO DÍAZ
SARABELA GAGO / TITO ASOREY / YURY SIGAR
DIRECCIÓN ÁNXELES CUÑA BÓVEDA

